

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023.
ΤΡΙΤΗ. ΙΓ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰχος
γ'.
Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμιας
Κεφαλῆς τοῦ ἀγίου, ἐνδόξου
Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ,
Ἰωάννου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

- Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἰμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν,
ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς ἄγγελους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὅδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται,
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

- Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἔθεμελίωσας αὐτά.
- "Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 - Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- "Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

- "Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ Θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὕδων οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν**.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- "Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.
- Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι

Ο διάκονος:

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἱρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
”Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ

χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ὥσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
 Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλήν μου.

"Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς

εύδοκίαις αύτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αύτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ρήματά μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ¹
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αύτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ²
μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν
ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αύτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εὶς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἰ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἴ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
έταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
έκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί^{σου.}

Στίχ. Εμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὗ
ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Εὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἔστιν.

**Στιχηρὰ τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἡχος πλ.
β' Ιωάννου Μοναχοῦ.**

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ
ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς
όρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ
ὅρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ
ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὄψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ^{πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις.} "Ω συμποσίου
μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ
μιαιοφονίας πλήρους! Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν
Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή

**μου είς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.**

Ὕχος πλ. β'.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ
ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς
όρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ
ὅρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ
ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὄψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ¹
πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. "Ω συμποσίου
μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ
μιαιοφονίας πλήρους! Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν
Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι²
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος πλ. β'.

Ὦρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου
διαβόλου, καὶ τὴν κεφαλήν σου
Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. "Ω
συμποσίου πλήρους αἰμάτων! Εἴθε μὴ
ῷμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους ἔκγονε,
εἰ δὲ καὶ ὥμοσας, μὴ εὔώρκησας·
κρείττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς
ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν
κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἄλλ'
ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες
μακαρίζομεν.

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς

**λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.**

Ὕχος πλ. β'.

Ωρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου
διαβόλου, καὶ τὴν κεφαλήν σου
Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. ”Ω
συμποσίου πλήρους αἰμάτων! Εἴθε μὴ
ῷμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους ἔκγονε,
εἰ δὲ καὶ ὥμοσας, μὴ εὔώρκησας·
κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς
ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν
κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἄλλ'
ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὃς ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες
μακαρίζομεν.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος πλ. β'.

Οὐκ ἔδει σε ὡς Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας
ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ
οἶστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρῖναι·
οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον κάραν,
παρανόμῳ γυναικί, δι' ὅρκον ὄρχήσεως,
παραδοῦναι σφαλερῶς. ”Ω! πῶς
ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς
δὲ οὐ κατεφλέχθῃ ἡ ἀσελγὴς ὄρχήστρια,
ἐν μέσω τοῦ συμποσίου ἐπὶ πίνακι
βαστάζουσα ταύτην; Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν
Βαπτιστήν, ὃς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αύτοῦ
έφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν
ταράττεται. "Ω ὅρχημα δόλιον, καὶ πότος
μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ
Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε
τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἱρήνην
παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ὅχος πλ. β'.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ
ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς
όρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ
ὅρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ
ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὄψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ¹
πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. "Ω συμποσίου
μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ
μιαιοφονίας πλήρους! Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν
Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ὅχος πλ. β'.

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;
τὶς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον
τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς
ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ
σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως
σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ'
ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως

γνωριζόμενος. Αύτὸν ἵκέτευε, σεμνὴ
Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας Ἡχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.
Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς
μου, ὁ Θεός της δικαιοσύνης μου.
Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 40, 1 καὶ ἔκλογὴ).**

**Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε,
 παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ
 Θεός.** Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν
 Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι
 ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται
 γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ
 χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα
 αὐτῆς. Φωνὴ βιῶντος ἐν τῇ ἑρήμῳ.
 Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὔθειας
 ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν
 ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ
 ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὔθειαν, καὶ αἱ
 τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὄψεται
 πᾶσα σάρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ'
 ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ
 εὔαγγελιζόμενος Σιών, Ὑψωσον ἐν ἰσχύῃ
 τὴν φωνὴν σου ὁ εὔαγγελιζόμενος
 Ἱερουσαλήμ, ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε.
 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ
 Θεός, Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω
 αὐτούς, ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὄρέων
 ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς.
 Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν
 διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς.
 Εὔφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ
 νεφέλαι ὥστασαν δικαιοσύνην.
 Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος
 καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἄμα. Φωνὴν
 εύφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου
 τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο.

Λέγετε ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον
αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι'
ἐρήμων, ἔξαξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας.
Εὔφρανθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ρῆξον
καὶ βοήθησον ἢ οὐκ ὡδίνουσα, ὅτι
πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ
τῆς ἔχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 3 & 4, ἐκλογὴ).

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἰδοὺ
ἔγὼ ἔξαποστελῶ τὸν Ἀγγελόν μου πρὸ^τ
προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν
όδόν σου ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἥξει εἰς
τὸν ναόν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε.
Καὶ τὶς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ;
ἢ τὶς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄπτασίᾳ αὐτοῦ;
Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν
χωνευτηρίῳ καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ
καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ
ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ
προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει, καὶ
ἔσται μάρτυς ταχύς ἐπὶ τοὺς πονηρούς,
καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς
όμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῆ,
καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἔγὼ Κύριος ὁ
Θεός, ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι καὶ ὑμεῖς
υἱοί, Ἰακώβ ἔξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ
έφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς
με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει

Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν
ύμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἔγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον
δικαίου καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἢ ἔγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν
τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ
μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆς τοῦ δούλου
μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ,
πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ
δικαιώματα. Καὶ ἴδοὺ ἔγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν
Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν
ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ,
ὅς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς
υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν
γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
ὁ Θεός "Ἄγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 4, ἐκλογή, & 5, 17).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι ἐν
ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος
ἀποθανῶν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὅψονται
γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ
συνήσουσι τὶ ἐβούλεύσαντο περὶ αὐτοῦ.
"Οτι ῥήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους
πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ
θεμελίων, καὶ ἔως ἐσχάτου
χερσωθήσονται ἐν ὁδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη
αὐτῶν ἀπολεῖται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν
συλλογισμῷ ἀμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί,

καὶ ἐλέγει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ
ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν
παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ
πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ
τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ,
ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ
ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς
σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς
μετανοοῦντες καὶ διὰ στενοχωρίαν
στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν. Οὗτος ἦν, ὃν
ἔσχομεν ποτε εἰς γέλωτα καὶ εἰς
παραβολὴν ὄνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν
βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν
τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ
κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἀγίοις
ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστιν.” Ἀρα ἐπλανήθημεν
ἀπὸ ὄδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς
δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν,
καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας
ἐνεπλήσθημεν τρίβους καὶ ἀπωλείας,
καὶ ὠδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους, τὴν δὲ
ὄδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

·Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλέησον.
- **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
 - **Κύριε ἔλεησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν

τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

• **Κύριε ἔλεησον (ἄπαξ).**

“Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης:
Ἄμην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἡγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

Ἄγιω Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Xριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Tῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ό Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Tὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ύπεκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ

αύτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

**Ἐ̄η τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά, Ἰδιόμελα. Ἡχος
β'.**

**Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη
Βαπτιστά, ἐκτμηθείς σου τὴν κάραν, τήν,
γῆν ἡγίασας, ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς
πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν
ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ
τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ,
αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.**

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ
ώσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ
πληθυνθήσεται.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν
ἀπετμήθης, ὡς πανάγιε Ἰωάννη. Ἡλεγξας
βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα,
παρρησίᾳ, ἀμέμπτῳ διὸ θαυμάζουσί σε
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, δοξάζουσί σε
χοροὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων,
τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἑτήσιον
μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἅγιαν
Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν Πρόδρομε
μακάριε.

Στίχ. Εύφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ,
καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτὸν καὶ
ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὔθεῖς τῇ
καρδίᾳ.

Οὐέτον Προφήτου Προφήτης, καὶ μείζων
Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας μητρὸς
οὐ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου,
σήμερον ὑπ' ἀνόμου βασιλέως, τὴν
κάραν ἀπετμήθη, καὶ τὴν ἀσέμνως
όρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς
ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας,
ἥσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ
διὰ τοῦτο βοῶμεν, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς
ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἡχος πλ. δ'.
Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς
ἥλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι, διὸ

παίγνιον ἀνόμου γυναικός, ἔπεισε τὸν
Ἡρῷδην ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλήν· καὶ
διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι¹
δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου.

Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς
ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'.

Ἄνυμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν
ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ
Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν
παρακλήσεις δέχου πανάμωμε, ἡ πᾶσι
χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων,
νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη,
δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

΄Αμήν.

**΄Απολυτίκιον τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἡχος
β'.**

**Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου
Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως καὶ
Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν
ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν
κηρυττόμενον. "Οθεν τῆς ἀληθείας
ύπεραθλήσας, χαίρων εύηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ,**

τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος
β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα
ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ
ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ
φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης
ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν
ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλεησον.

Κύριε, ἔλεησον. (3).

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἔλεησον. (3).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλεους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,
πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτη,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἔλεησον. (3).

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ
Θεοῦ, (όνόματα).

"Ετι δεόμεθα ύπερ τοῦ διαφυλαχθῆναι
 τὴν ἀγίαν Ἔκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν
 ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ
 ὄργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ,
 καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας,
 ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου
 πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ύπερ
 τὸν Ἰλεων, εὔμενῆ καὶ εύδιάλακτον,
 γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον
 Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ,
 διασκεδάσαι πᾶσαν ὄργὴν καὶ νόσον,
 τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ
 ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης
 δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι
 ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3).

"Ετι δεόμεθα καὶ ύπερ τοῦ εἰσακοῦσαι
 Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι
 ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3).

'Επάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ
 ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς
 γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ
 Ἰλεως, Ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ¹
 ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἐλέησον. (3).

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ό Άναγνώστης: Εύλογησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: Ό ών εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

**Ό Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Άμήν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

**Ό Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.**

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Άγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
έλέησον, Κύριε έλέησον, Κύριε έλέησον.
Πάτερ Ἡγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, ἣς τὴν
Κοίμησιν καὶ τὴν εἰς οὐρανούς
ματάστασιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
δυνάμεων ἀσωμάτων· ἵκεσίαις τοῦ
τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὄσίων καὶ
Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου
(τοῦ ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου**(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023.
ΤΡΙΤΗ. ΙΓ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡχος
γ'.
Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμιας
Κεφαλῆς τοῦ ἀγίου, ἐνδόξου
Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ,
Ἰωάννου.

ΟΡΘΡΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
 Πνεῦμα τῆς Ἄληθείας, ὁ Πανταχοῦ
 Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
 Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
 Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
 καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
 σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

**“Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας**

τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς ούρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

΄Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

΄Αμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ (**Ἐκ γ'**).

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου (**Ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα

μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
 φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
 ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
 (διάψαλμα).
 ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
 οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
 τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
 ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
 σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
 μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
 συνέτριψας.
 τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
 σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
 τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.
 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
 ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
 οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
 προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
 εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
 προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
 κεφαλήν μου, ὥσεὶ φορτίον βαρὺ
 ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
 μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·

έταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἔμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

έκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ¹
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκαούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'

έμε έμεγαλορόημόνησαν.
 ὅτι έγω είς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι
 διαπαντός.
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου έγω ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.
 μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
 ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
 ἔδιψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν

τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
 ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.

εὶς ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὔφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (*έκ γ'*).
Κύριε, ἐλέησον. (*έκ γ'*).
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
 ζωή μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ὥσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ὃν οὐκ ἔμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
 σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
 πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἔμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.
 οἱ ὄφθαλμοί μου ἦσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἔξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ;
κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
πτωχός εἴμι ἔγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἐξηπορήθην.
ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὄδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν

τόπον αύτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη¹
αύτοῦ ἐπὶ υἱῶν υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αύτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αύτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
θρόνον αύτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αύτοῦ
πάντων δεσπόζει.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αύτοῦ, δυνατοὶ ἵσχυϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αύτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αύτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αύτοῦ, λειτουργοὶ αύτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αύτοῦ·

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αύτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται

ένώπιόν σου πᾶς ζῶν.
 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
 έταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
 έκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος·
 καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
 ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων.
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 (διάψαλμα).
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον.
 ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
 σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
 ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς

έχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εὔφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αίχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αύτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αύτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὁφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἡχος β'.

Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου
Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως καὶ
Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν
ṛείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν
κηρυττόμενον. "Οθεν τῆς ἀληθείας
ύπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ,
τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ...

Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου
Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως καὶ
Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν
ṛείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν
κηρυττόμενον. "Οθεν τῆς ἀληθείας
ύπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ,

τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα,
τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ
ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ
φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης
ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν.
Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμην.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἡχος
πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ
 χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες
 ἀνευφημήσωμεν, ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν
 προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην ἐμφανῶς,
 στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τήν κάραν αὐτοῦ
 ἔτμήθη, καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων,
 Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὸ ἔξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως,
 καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου,
 ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἀγνή Ἄειπάρθενε,
 καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἔξιστᾳ τόν
 λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς
 πάσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα
Ἡχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτην ἀναδειχθέντα
 ἡμῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστῆρα τῇ
 οἰκουμένῃ φαιδρῶς, προελθόντα ἐν
 ὥδαις ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν
 Βαπτιστήν, καὶ νικηφόρον ἀθλητήν, τὸν
 Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ
 Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν
βοήθειαν. Καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν
δούλον σου, καὶ τὰ κύματα ἀγνή
καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν,
καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον
Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι
ἰσχύεις ὕστα καὶ βούλοιο.**

**Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα Ἡχος
πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

**Ἐκ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ,
καὶ δεσμὰ διαρρήξας γλώσσης πατρός,
ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἐωσφόρον αὔγαζοντα,
καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην
ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τοῦ
κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς
ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἔνδοξον
κάραν σου, ἀπετμήθης ἀοίδιμε, Ἰωάννη
πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην
σου.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς
ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά,
θεράπευσον, δέομαι, καὶ συγγνώμην
παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων,
ἀφρόνως ὃν ἔπραξα, καὶ τὸ σῶμα,
μολύνας τὴν ψυχήν ὡς ἄθλιος. Οἵμοι! τὶ
ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ
Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ**

τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα
βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτης
Θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ
δοῦλός σου ἄχραντε.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'"Ηχου.
Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη,
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ
μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα ...

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ
τριαδικῇ Μονάδι Ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν ...

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρέζθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν
πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἡχος δ'.
**Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος τοῦ
Οσίου αὐτοῦ.**

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Οσίου αύτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Οσίου αύτοῦ.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις
ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (**Ἐκ γ'**).

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἀγίου
Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, ιδ' 1 – 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ
τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν

τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ
 βαπτιστής· αὐτὸς ἡγέρθη ἀπὸ τῶν
 νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις
 ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ό γὰρ Ἡρώδης
 κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ
 ἔθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν
 γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·
 ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί¹
 σοι ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν
 ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς
 προφήτην αὐτὸν εἶχον. γενεσίων δὲ
 ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὥρχήσατο ἡ
 Θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ
 ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ, ὅθεν μεθ' ὅρκου
 ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν
 αἰτήσηται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς
 μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησίν, ὥδε ἐπὶ²
 πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
 βαπτιστοῦ. καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς, διὰ
 δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς
 συνανακειμένους ἐκέλευσε διθῆναι, καὶ
 πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
 φυλακῇ· καὶ ἤνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ³
 πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε
 τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ ἤραν τὸ σῶμα καὶ
 ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν
 τῷ Ἰησοῦ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς
 ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον
 τόπον κατ' ἴδιαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ

ὅχλοι ἡκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εὶ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οίκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·

- τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὅλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ ... Ἡχος β'.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἔγκλημάτων.

Καὶ νῦν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἔγκλημάτων.

„Ἡχος πλ.β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον Ἡχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη
Βαπτιστά, ἐκτμηθείς σου τὴν κάραν, τήν,
γῆν ἡγίασας, ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς
πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν
ἔξηφάνισας. Ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ
τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ,
αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΚΑΝΟΝΕΣ.

**Κανών α', Ὡδὴ α', τῆς Θεοτόκου Ἁχος
πλ. δ' Ὁ Είρμὸς.**

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
αἴγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς
σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, "Ω
Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν
δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί,
πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν
ψυχήν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ
γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχήν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**Ό Κανών τοῦ ἀγίου Προφήτου. Ποίημα
Ιωάννου Μοναχοῦ. Ὡδὴ α' Ἡχος πλ. δ'
‘Υγρὰν διοδεύσας.**

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στειρωτικῆς, φανέντα
Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς,
κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν Ἱερὸν
ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν.

Τοὺς ὄρους τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς
δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς
Θεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ
δεδοικώς βασιλέων θρασύτητα.

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφείς, τὴν
νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς
νόμου σφραγὶς ἐπισφραγίζων,
ἀντικατέστης πρὸς μῖσος ἀκόλαστον..

Στίχ. ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν,
ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν
ἀνελλιπῶς τὸν Κτίστην γὰρ τούτων
ῶσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου
ἐβάστασας.

**Κανών β', Ὡδὴ α', τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ἡχος πλ. δ' Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας**

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν.

Τὸν ύπερ πάντας ἀνθρώπους,
μαρτυρηθέντα ύπὸ Χριστοῦ, ὡς
Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην
ἄπαντες, τὸν θεῖον εὔφημήσωμεν.

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν
Ἄγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου
λαοῦ, Ἰωάννην ἄπαντες, τὸν θεῖον
εὔφημήσωμεν.

Δόξα ...

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς
χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν·
Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον
τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἱκέτευε,
ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης
περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς
δούλους σου.

**Κανών α', Ωδὴ γ', τῆς Θεοτόκου Ἁχος
πλ. δ' Ο Είρμος.**

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἔκκλησίας δομῆτορ, σὺ με
στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν
ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς
τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σὺ με
κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι
μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη
πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Εὔεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν
αἴτιον, τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον,
πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γάρ δύνασαι,
ώς δυνατὸν ἐν Ἰσχύῃ, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Χαλεπαῖς ἀρρώστιαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἔξεταζομένῳ, Παρθένε, σὺ μοι
βιόθησον, τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ
σε γινώσκω, θησαυρόν, **Πανάμωμε, τὸν**
ἀδαπάνητον.

**Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ἠχος πλ. δ' σὺ εἶ τὸ στερέωμα.**

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ
πλησθὲν ἔφησε· Δὸς μοι, τανῦν, κάραν
Ἰωάννου, ὡς Ἡρώδη ἐν πίνακι.

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον
τέρψασα, τὸν Ἡρῷδην, πρὸς φόνον
ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν.

"Ω σῆς ἀθλιότητος, Ἡρῷδη ἄφρον καὶ
ἄνομε! ποίᾳ τόλμῃ, κόρης ἀσελγούσης,
φόνον ἄδικον ἔπραξας;

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου
Πάναγνε, τὰς προσβολάς,
ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν
περιστάσεων.

Κανών β', Ωδὴ γ', τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ὕχος πλ. δ' Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν.

Παλαιὰς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς Καινῆς
Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων
σὺ προϊστάμενος, μίξιν παράνομον,
τυραννικὴν διελέγξας, εὔκλεῶς τὸν
θάνατον χαίρων διήνυσας.

Στίχ. Βαπτιστά του Χριστοῦ, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν.

Ἐκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν
κόριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ,
Ἡρῷδη ἔφησε· Δὸς ἐπὶ πίνακι, τὴν

κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι,
δῶρον πιθούμενον.

Δόξα ...

Τοὺς ἔλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς
τύραννος, τῆς θεοφρουρήτου σου
γλώττης, ἐνδοξε Πρόδρομε· κόρη
προδίδωσι, θυμελικῶν ὄρχημάτων, τὴν
σεπτήν σου ἔπαθλον, κάραν ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῷς Κύριε,
ῶφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἐπρεπε
Θεαθῆναι σε, ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ
Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, **μόνε**
φιλάνθρωπε.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἔλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ**

**Γίῶ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου
Σωτὴρ.**

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ

Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῷ
συνειδότι, ως ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας
διδάσκαλον, καὶ ως μάρτυρα, παναληθῆ
τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ
Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα ... Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος
Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς
διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου
καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς·
ὅθεν τοῦ Χριστοῦ ἐδείχθη Πρόδρομος,
καὶ μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας
αὐτοῦ· Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι
συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν·
Προφήτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, **πρέσβευε**
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ
χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας
τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων
νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ως βροτός, ταῖς
σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχήν, ὁ
προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν,
ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ

**σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα,
εύφημοῦντες δοξάζουσιν.**

**Κανών α', Ωδὴ δ', τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ἡχος πλ. δ' σύ μου ἴσχὺς Κύριε.**

Οὐκ ἐνεγκών, τὸ τῶν ἐλέγχων
ἀπότομον, ὁ τοῦ νόμου, ταῖς ποιναῖς
ὑπεύθυνος, οὐ παρρησίαν θεοσεβῆ, ὁ
ταῖς ἀσελγείαις τῶν ἡδονῶν
συμφυρόμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν
ἀϋλως τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς
συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβῆ, μέθην καὶ οἴστρον
ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἔκδοτος ὁ
δείλαιος, τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν
ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φονεὺς
Προφήτου γεγένηται· συνέλαβε γὰρ
μέθην, ἀσωτίας μητέρα, καὶ δεινὴν
ἀνομίαν ἀπέτεκεν.

”Οντως ἐν σοί, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία
φωνή, τῶν Προφητῶν· σὺ γὰρ πέλεις
περισσότερος, ὡς προφητείαις ἀξιωθείς,
ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τοῦ
σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ^{τοῦ} Θεὸν Λόγον, καὶ ἴδων καὶ βαπτίσας
ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις
ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ

καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν·
πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις
Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς
ἐν πίστει καὶ πόθῳ, **Θεοτόκον ἀγνὴν σε**
γινώσκοντας.

**Κανών β', Ωδὴ δ', τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ἡχος πλ. δ' Ἐξ ὄρους κατασκίου.**

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς ἐλέγχους ὁ
Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χριστοῦ,
παμμάκαρ, Ἰωάννη· ὅθεν ὀπλίζει τὸν
ἄδικον πρὸς σὲ φόνον, οὐκ αἰδεσθείς
σου τὸ σεβάσμιον.

Οἴστρω καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ
βεβακχευμένος, ὁ ἄδικος βασιλεύς, σὲ
παμμάκαρ παρανόμως, θανατηφόρω
ἀπάγει ψήφῳ Προφῆτα, οὐκ αἰδεσθείς
σου τὸ σεβάσμιον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεὶς τοῖς λόγοις,
Ἡρώδης δυσσεβής, τῇ μοιχαλίδι δῶρον
τὴν κεφαλήν σου, Προφῆτα ὅντως
περέχει, ἀφ' ἣς πηγάζεις χάριν πᾶσιν
ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε, χαῖρε
ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ, χαῖρε ἡ
μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων,
εὔλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

**Κανών α', Ωδὴ ε', τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ὕχος πλ. δ' Ἰνα τὶ με ἀπώσω.**

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς
όρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὥμης
λεαίνης, ὃ ὥμότερος σκύμνος ἡτήσατο,
ἢν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις
ηὐλαβοῦντο, κεφαλήν τοῦ Προδρόμου
καὶ κήρυκος.

"Ω τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων
κριμάτων φιλάνθρωπε! ὅτι τοῦ ἐκ
μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ
Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ
σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ, ἀσελγές,
κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλὲς καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν
τὴν ἄσεμνον στέργοντι, γενεσίων πότοις,
καὶ Προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ
κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς
φιληδόνοις, καὶ ἀγίων αἵματων
κεράσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν
σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς
προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς
δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ
πρὸς τὸν Δεσπότην, ἵλασμὸν εὔμενῆ
προβαλλόμεθα.

**Κανών β', Ὡδὴ ε', τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ἡχος πλ. δ' Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.
Ὀρχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα, δι' ἀπάτης,
τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμου κάρα, ὡ
ἄνοια!**

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς κάρας σου,
Θεοκήρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονοῦσα
μέγα, ὡ ἄνοια!

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλώτταν ὑπέλαβεν, ὁ
Ἡρώδης, ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον
ἐλέγχει πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε,
Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν **Λόγον, σαρκὶ**
τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

**Κανών α', Ὡδὴ ζ', τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ἡχος πλ. δ' Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ.**

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων
μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν
παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος,
δυσμενῶν πνευμάτων, ὥριπιζόμενος
προσπνεύσεσι.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ κεφαλὴ
σταζομένη, ἡνέχθη τῶν πορνικῶν
ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην
ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν
φύσιν συνθολώσαντα.

Ἐρήμους περιπολῶν, θριξὶ καμήλου
σκεπόμενος, τὰς μὲν ὡς φωτολαμπές,
κατώκεις ἀνάκτορον, τὰς δὲ ὡς
βασίλειον, περιφέρων κόσμον, σῶν
παθῶν κατεβασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς
ἰκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἄγνή, καὶ
τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως,
τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, **σαρκωθέντος**
Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

**Κανών β', Ωδὴ ς', τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ἡχος πλ. δ' Χιτῶνά μοι παράσχου.**

Ἐπήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν,
Ἰωάννη ἔνδοξε, θεῖα διδάγματα, τὸν
ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς
ὑπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν
ύμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ,
Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, κόσμον
εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρί, τὸν Λόγον
κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων
τοῦ ἔχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. α'.

**Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή,
οἰκονομία γέγονε τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς
ἐν Ἀδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν.
Θρηνείτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον
αἴτησασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ,
οὐ ζῶντα αἰῶνα ἡγάπησεν, ἀλλ'
ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.**

‘Ο Οῖκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν
 ἐφάνησαν ἀνόσια, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν
 τρυφώντων, ἡ κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος
 παρετέθη ὥσπερ ἔδεσμα, τῇ χαρᾶ
 συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη
 πικρὸς ὄδυρμός, ὅτι τὴν κάραν τοῦ
 Βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων
 εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· καὶ διὰ
 οἴστρον, θρῆνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς
 ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ
 ἔτερψεν ἐκείνους, οὕτε Ἡρώδην αὐτόν,
 φησί, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ
 ἀληθινήν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ ΚΘ' τοῦ μηνός Αυγούστου, μνήμῃ τῆς
 ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἀγίου
 ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ
 Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.**

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλὴν χεὶρ μιαιφόνος ξίφει,
 Τοῦ χεῖρα θέντος εὶς κεφαλὴν Κυρίου.
 Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ Προδρόμου τάμεν
 αὔχένα χαλκός.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τῆς ὁσίας
 Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, τῆς ἐξ
 Αίγινης καταγομένης.**

**Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστὲ
πρεσβείαις, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.
‘Ωδὴ α’. ‘Ηχος πλ. δ’.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὔθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς,
Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν,
ἐπ' εὕρους διαγράψας τὸ ἀήττητον
ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὅτι δεδόξασται.

‘Ωδὴ γ’.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ
προκρίνει τὸν Ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ
πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον
Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

‘Ωδὴ δ’.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
έδόξασά σου τὴν Θεότητα.

‘Ωδὴ ε’.

Ὕπερ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ,
τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

‘Ωδὴ ζ’.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας,
 Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
 σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
 "Οθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
 Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ¹
 προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
 τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον
 φωτίσαντος.

Ωδὴ ζ'.

"Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου,
 δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον
 ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς.
 "Ομως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε,
 θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον, ἀλλ'
 ἀντηχούντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ²
 συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν
 Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὔλογητὸς εἴ.

Ωδὴ η'.

Στίχ. **Αἰνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ**
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὔλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν,
 ύμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ
 πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

**Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

'Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὡδὴ θ'. ῎Ηχος πλ. δ'.

Μυστικῶς εἴ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ύφ'
οῦ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ,
πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν
ύψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ
μεγαλύνομεν.

"Αλλη.

**'Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ
Προμήτορος ἡ παγγενής κατάρα
διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς
Θεομήτορος, ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν
ούρανῶν μεγαλύνουσι.**

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**'Εξαποστειλάριον Ἡχος β' Τῶν
Μαθητῶν.**

**Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα,
καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα,
ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν
Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ
ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.**

**'Εξαποστειλάριον Ἡχος γ' Ο οὐρανὸν
τοῖς ἄστροις.**

Ό ασελγής Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας
φυτουργόν, σὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος,
καρατομήσας διλερῶς, σοῦ τοὺς
έλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ
ἴσχυσεν ὅλως.

**Θεοτοκίον Ἡχος γ' Ο ούρανὸν τοῖς
ἄστροις.**

Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ
σου σεμνή, ἔξαφανίσασα ποίμνην, σὲ
λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων
κινδύνων, ῥῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἡχος πλ.
δ' Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.**

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν Ἱερὰν
κεφαλήν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον,
ἀσελγὲς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον,
τὴν ἐλέγχασαν, γλῶσσαν παράνομον, τῇ
μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερεν."Ω τῆς

άφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάνθρωπε! δι' ἣς
Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος
εὔσπλαγχνος.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αίνεῖτε αύτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὕχος πλ. δ'.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν Ἱερὰν
κεφαλήν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον,
ἀσελγὲς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον,
τὴν ἐλέγχασαν, γλῶσσαν παράνομον, τῇ
μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερεν."Ω τῆς
ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάνθρωπε! δι' ἣς
Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος
εὔσπλαγχνος.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.

Ὕχος πλ. δ'.

"Ω τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! ὁ ἀτιμάσας
Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι, τὴν τῶν
ὅρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ
τῇ μοιχείᾳ φόνον προστίθησιν, ὁ
σκυθρωπάζειν σχηματιζόμενος."Ω τῆς
ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα! δι' ἣς
Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος
εὔσπλαγχνος.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν

Κύριον.

Ὕχος πλ. δ'.

„Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν
 Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος
 Ἀγγελος, πορνικῆς ὄρχήσεως,
 ἀναδείκνυται ἔπαθλον, ἡ θεολόγος
 γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ,
 Χριστοῦ προάγγελος. ”Ω τῆς ἀρρήτου σου,
 προμηθείας Δέσποτα! δι' ἣς Χριστέ,
 σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος
 εὔσπλαγχνος.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἡχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν
 ταράττεται. ”Ω ὅρχημα δόλιον, καὶ πότος
 μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ
 Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε,
 τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην
 παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
 βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
 ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
 τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν
 ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
 ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
 προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
 εύχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
 σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα,

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

**Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**

**Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.**

**"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
όψόμεθα φῶς.**

**Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

"Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Άπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἡχος β'.

**Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου
Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως καὶ
Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν
ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν
κηρυττόμενον. "Οθεν τῆς ἀληθείας**

ύπεραθλήσας, χαίρων εύηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023.
ΤΡΙΤΗ. ΙΓ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡχος
γ'.
Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμιας
Κεφαλῆς τοῦ ἀγίου, ἐνδόξου
Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ,
Ιωάννου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν”Εθνους, πάσης
Ἄρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν είρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὔτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εύσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οίκτιρμούς σου.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β' Ἄχος β'.

Στίχ. **Αἴνει,** ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα..

Στίχ. **Μακάριος,** οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγίοις
Θαυμαστός, Ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα..

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγίοις
Θαυμαστός, Ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα..

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγίοις
Θαυμαστός, Ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα..

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

·Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ

Θάνατον πατήσας, Εἶς ὁν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ
ώσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ
πληθυνθήσεται.

**Άπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἡχος
β'.**

**Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
άρκεσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου
Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως καὶ
Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν
ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν
κηρυττόμενον. "Οθεν τῆς ἀληθείας
ύπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ,
τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.**

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν
Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αύτὸν καὶ

**έπαινεσθήσονται πάντες οἱ εύθεῖς τῇ
καρδίᾳ.**

**Άπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἡχος
β'.**

**Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου
Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως καὶ
Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν
ρέιθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν
κηρυττόμενον. "Οθεν τῆς ἀληθείας
ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ,
τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.**

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν Ἡχος β'.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γίε
Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός,.....ψάλλοντάς σοι'
Ἄλληλούϊα.**

**Άπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἡχος
β'.**

**Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου
Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως καὶ
Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν
ρέιθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν**

κηρυττόμενον. "Οθεν τῆς ἀληθείας
ύπεραθλήσας, χαίρων εύηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ,
τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Απολυτíκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ιερού
Ναοῦ.**

Κοντάκιον ῥῆχος δ' Αύτόμελον.

Ίωακεὶμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας,
καὶ Ἄδὰμ καὶ Εὕα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ
Θανάτου, ἡλευθερώθησαν, Ἀχραντε, ἐν
τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου, αὐτὴν ἐօρτάζει καὶ
ό λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων,
λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ στεῖρα
τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

'Ο Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό¹
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ²
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
όμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι

κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
 τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
 Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

**“Οτι ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**‘Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
 ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

**Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.
Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου**

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 13:25-32.

**Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ
Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με
Ὕπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἴμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἴδοὺ
ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἴμὶ ἄξιος τὸ
ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἀνδρες
ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν
ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ήμīν ὁ λόγος
τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ
κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ
ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ
τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν
Σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες
ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν
Θανάτου εύρόντες ἤτήσαντο Πιλᾶτον
ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ως δὲ ἐτέλεσαν
πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα,
καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς**

μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἥγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὔαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.
Άλληλούϊα. Ἡχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.
Εἱρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου Εὐαγγελίου
 ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον στ' 14 – 30.
 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἤγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι

δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἴς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι "Ον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἥθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἡδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἥκουε. καὶ γενομένης ἡμέρας εύκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς Θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ὄρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι "Ο ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἔως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ ἔξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ εἰσελθοῦσα

εύθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα
 ἦτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῶς
 ἔξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου
 τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος
 ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς
 συνανακειμένους οὐκ ἥθελησεν αὐτὴν
 ἀθετῆσαι. καὶ εύθέως ἀποστείλας ὁ
 βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν
 ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ
 ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ
 φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ,
 καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ¹
 αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 ἦλθον καὶ ἤραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ
 ἔθηκαν αὐτὸν ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται
 οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα
 ἐποιήσαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλεησον.

Κύριε, ἔλεησον. **Κύριε, ἔλεησον.**
Κύριε, ἔλεησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἔλεησον. **Κύριε, ἔλεησον.**
Κύριε, ἔλεησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἔλεησον. **Κύριε, ἔλεησον.**
Κύριε, ἔλεησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλεους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἔλεησον. **Κύριε, ἔλεησον.**
Κύριε, ἔλεησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ

άδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων

άμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
 δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
 γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
 ἵκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
 παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἱκάνωσον
 ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
 σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
 ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
 ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
 ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
 σῆς ἀγαθότητος.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
 σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
 ὅπως, ἐπιβλέψως ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,

καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δῷης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἄγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἄγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

“Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν.

΄Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὅδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου

τοῦ Ἅγίου. Εὔδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
 Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἅγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἱρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εῖ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.
**Άγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**Άγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχυς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ρύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
 πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
 Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
 γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀօράτων.
- Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
 τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
 τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
 αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν

ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**
- **Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.**
- **Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.**
- **Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.**
- **Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.**
- **Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.**
- **‘Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**
- **Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.**
- **Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.**
- **Ἀμήν.**

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

**"Ελεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἅγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

"Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

"Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

"Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βιῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**"Άγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμην.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἄποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσακις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
εὔχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό Ἐξαιρέτως.

**”Αξιόν ἔστιν ώς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**’Εν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἔκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθιτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ᾖν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ορθοδόξων, τῶν ὄρθιτομοῦντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἀγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,

τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
 Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης
 τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
 θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
 τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους
 καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
 τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾶ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

὾ΟΠΑΩΣ ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγιου
πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὔχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον

έπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
 Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγίου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ
 σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

”Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
 καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
 ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἔαυτῶν κεφαλὰς
 εὔλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
 ὄχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
 σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,

εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγίου κοινωνίαν.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).

Πρόσχωμεν.

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.

Εἷς ἄγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Κοινωνικὸν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος.
Ἄλληλούϊα.

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ __
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

΄Αμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἄφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰώνος (ἐκ γ').**

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
 ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
 ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
 προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
 ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
 ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
 ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
 ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Άμήν.